

'Als je mijn steun wilt, kom ik je helpen', faxte Ferry Hoogendijk op 12 februari jongstleden aan Pim Fortuyn, na diens breuk met Leefbaar Nederland. 'We moeten praten', liet Fortuyn nog dezelfde dag weten. Hoogendijk is de vroegere hoofdredacteur van *Elseviers Magazine*, het weekblad waarin Fortuyn zijn columns publiceerde en in de loop der jaren zijn controversiële ideeën kon ontwikkelen. Momenteel is de 68-jarige Hoogendijk vice-voorzitter van de LPF-fractie in de Tweede Kamer. Waarnemers zien hem uitgroeien tot de nieuwe sterke man van de partij.

Ferry Hoogendijk en de echo's van de Koude Oorlog

Vice-fractievoorzitter LPF heeft speciale relatie met inlichtingendiensten

BRUSSEL
Eigen berichtgeving
Georges Timmerman
en **Walter De Bock**

Hoogendijk, tot voor kort lid van de liberale VVD, was van 1975 tot 1985 algemeen hoofdredacteur van het oerconservatieve *Elsevier*. Hij maakte zich niet populair bij zijn journalisten, die in de jaren tachtig zelfs in staking gingen tegen hun chef. "Het is een etter", zo vatte een krant de redactionele klachten over Hoogendijk ooit samen, "een gladjanus, een brutale, onbetrouwbare hond, een draaikont, egotripper en streber. Hij maakt alles ondergeschikt aan zijn ambities. Hij is een manipulator en speelt mensen tegen elkaar uit. Met zijn vlotte babbel en boerenslimheid manipuleert hij mensen of speelt ze tegen elkaar uit."

Eenmaal geïnstalleerd als hoofdredacteur trok Hoogendijk ten aanval tegen de linkerrand, meer bepaald tegen PSP-kamerlid Bram Van der Lek en PvdA-politicus Han Lammers, die hij ervan beschuldigde hand- en spandiensten te verlenen aan de KGB, de geheime dienst van de Sovjet-Unie. Voorts verzeeide Hoogendijk in de schandaalsfeer omwille van zijn samenwerking met Eschel Rhodie, de staatssecretaris van Informatie van Zuid-Afrika. Rhodie moest in 1978 zijn land ontvluchten toen

in het kader van het Muldergate-schandaal duidelijk werd dat hij de spil was van een wereldwijde corruptiezaak, waarbij de Zuid-Afrikaanse regering in het geheim miljarden had besteed om de apartheid in het buitenland te 'verkopen'. Invloedrijke journalisten werden letterlijk omgekocht door Rhodie. Er kwam een transactie aan het licht waaruit bleek dat Hoogendijk 300.000 gulden had geïncasseerd voor een 'exclusief' interview met Rhodie. Er werd ook beweerd dat Hoogendijk betrokken was bij de oprichting van *To the Point*, een in Antwerpen uitgegeven Engelstalig nieuwsmagazine dat 'positieve' propaganda over Zuid-Afrika verspreidde.

Enige ophef veroorzaakte de onthulling dat Hoogendijk, die niet voor niets de bijnaam mister Schnabbel kreeg, jarenlang in het geheim betaald adviseur was van de Amerikaanse petroleumfirma Gulf Oil. Minder heibel ontstond er over zijn contacten met CIA-agent Carl Armfelt. De Nederlandse internetjournalist Jan Portein onderzocht de kwestie en stelt dat Armfelt over twee zakelijke covers beschikte: hij was vertegenwoordiger van een firma voor vliegveiligheidsuitrusting in Washington en had in Knokke een winkel met snuisterijen uit Zuidoost-Azië. In werkelijkheid was Armfelt, onder meer via zijn vrienden van de World Anti-Communist League (WACL), betrokken bij geheime operaties en clandestiene wapenleveringen aan landen als Irak, Libië en Israël en organisaties als het Ira, de Eta en de PLO.

Portein baseert zich op verklaringen van Cees Van

den Heuvel, voormalig chef opleidingen van de BVD (de Nederlandse staatsveiligheid) en gewezen medestander van Hoogendijk. In de jaren zestig verzorgde Van den Heuvel de dagelijkse leiding van Interdoc, een door westerse inlichtingendiensten in het leven geroepen ultrarechts persagentschap dat zich specialiseerde in berichten over de KGB en linkse partijen en actiegroepen. Interdoc was ook actief in België en werkte samen met extreem-rechtse figuren uit de entourage van PSC-toppoliticus en ex-premier Paul Vanden Boeynants.

Hoogendijk trok permanent ten aanval tegen de linkerrand

Hoogendijk beweert dat hij Armfelt nooit persoonlijk heeft ontmoet, maar volgens Portein heeft de huidige LPF-topman "midden jaren zeventig diverse vergaderingen bijgewoond in het Zeeuws-Vlaamse Eede, dicht bij de Belgische grens, waarbij Armfelt aanwezig was, samen met de in Brussel residerende Saoedische 'journalist' en wapenhandelaar Faez Al Ajjaz, een Nederlandse ex-minister van Defensie en

een bonte verzameling van Britse, Duitse, Zweedse en Israëlische vertegenwoordigers van de schaduwwereld". Wapenhandel was volgens Portein het belangrijkste gespreksonderwerp op die bijeenkomsten.

Al Ajjaz is alvast geen onbekende in België. Hij speelde een rol in het Eurosystems-schandaal, het met smeergeld en callgirls gelardeerde bouwproject voor een militair ziekenhuis in Saoedi-Arabië door een Belgische consortium. Zijn naam dook regelmatig op in de schandalen rond de neonazi-militie Westland New Post (WNP) van wijlen Paul Latinus en in het mislukte onderzoek naar de Bende van Nijvel. Het was ook met de als gestolen aangegeven Mazda van Al Ajjaz dat in 1981 een aanslag werd gepleegd op rijkswachtofficier Vernaillen, die toen een delicat onderzoek naar drugshandel voerde.

"Hoogendijk heeft iets met inlichtingendiensten", concludeert Portein. Dat blijkt ook uit zijn recente activiteiten bij de LPF. Bij zijn geslaagde poging om een interne machtsstrijd uit te vechten en het oude bestuur van de partij te neutraliseren deed Hoogendijk een beroep op twee oude vrienden, inmiddels allebei eveneens LPF-kamerleden: Tsjeerd Sleswijk Visser en James 'Jim' (of Jimmy) Janssen van Raaij. Sleswijk Visser is de vroegere chef van de Marine Inlichtingendienst (Marid), een onderdeel van de Nederlandse militaire veiligheidsdienst, en werkte als hoofd beveiliging voor Philips. Janssen van Raaij, een gewezen vice-voorzitter van de CDA met

extreem-rechtse sympathieën, werd gesignaleerd op WACL-bijeenkomsten en werkte zich onlangs in de kijker met zijn uitspraak dat Fortuyn misschien wel werd vermoord in opdracht van Osama bin Laden of Al-Qaeda.

Janssen van Raay, geboren in 1932 en getogen in Rotterdam, is beroepshalve advocaat. Ooit was hij ondervoorzitter van het CDA en secretaris-generaal van de Christelijk-Historische Unie. In de jaren zestig was hij lange tijd reserveofficier van de cavalerie, vanwaar hij het schopte tot lid van de Koninklijke Escorte van koningin Juliana. Zijn conservatieve inslag lag in 1979 aan de basis van een homerische rel met Europees commissaris Henk Vredeling, die hem uitschold voor 'bunkerbouwer'.

In de jaren tachtig kwam Janssen van Raay nog tot grote bloei als propagandist van de nieuwe Koude Oorlog, die de Amerikaanse president Ronald Reagan toen lanceerde. Als lid van het Europese Parlement namens het CDA en vooral als defensie- en Navo-expert speelde Janssen van Raay met Leo Tindemans een beslissende rol om Europa ondergeschikt te maken aan de VS. Janssen van Raay stelde zich vervolgens totaal ter beschikking van de haken in het Pentagon. Zo was hij voorzitter van High Frontier, een Amerikaanse denktank van industriëlen en oud-militairen die de eerste plannen maakte voor het beruchte Star Wars-programma. Die episode is inmiddels geschiedenis. Twintig jaar later maakt Janssen van Raay zijn rentree, als vernieuwer.